

HYPERBOREA I

Ne znam ko sam ni kako mi je ime,
ali imala sam sretno djetinjstvo. Prije
mnogo godina izvadili su me iz kretke
u sirotištu „Phnom Penh“ i usvojili.
Izabrali su me između više sličnih
kao što se fini svijet u cvjećari Bodéns
odlučuje za najljepšu u mnoštvu istih
orhideja.

Odveli su me daleko u Hyperboreu,
u noć bez dana zimi i dan bez noći ljeti,
ali imala sam lijepu mladost. Svuda sam
putovala i odsvakud se vraćala kući
u rodnu Hyperboreu nikad ne pitajući
ko sam ni kako se zovem. Nije me se ticalo.
Tek sada, u dubokoj starosti, znoje se
po prvi put prsti i lijepe za celofan
kad u albumima sa ljetovanja naidju
topli vodopadi i džinovska paprat.
Krv se sjeća.

Milorad Miso Pejic